

ברכת החודש לאייר ה'תשפ"ה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה, וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרָכִים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרֻנְסָה, חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שְׂיֵשׁ בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם וְיְרֵאת חֹטָא: חַיִּים שְׂאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיְרֵאת שָׁמַיִם, חַיִּים שְׂיִמְלֵא ה' מִשְׁאֲלוֹת לְבַבֵנוּ לְטוֹבָה, (some add בְּזִכּוֹת תְּפִלַּת רַב or רַבִּים) אָמֵן סְלָה:

The gabbai announces the molad and the KAHAL follows with נסים מי שעשה

הַמּוֹלַד יִהְיֶה בְּלַיִל שְׁנִי (that's Sunday night),

שְׁלוֹשִׁים דְּקוֹת וְשְׁנֵי חֲלָקִים אַחֲרֵי שְׂמוֹנָה.

In some shuls, the chazan takes the Torah into his arms at this point;
in other shuls, he takes it right before announcing Rosh Chodesh

מִי שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ, וְגֵאל אוֹתָם מֵעַבְדוֹת לְחֵרוֹת, הוּא יְגַאֵל אוֹתָנוּ בְּקִרְוֹב, וְיִקְבֹּץ נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. חֲבָרִים כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמֵר אָמֵן:

The chazan, holding a Sefer Torah, announces Rosh Chodesh; the congregation repeats the announcement after him and then says Y'CHAD'SHEIHU

רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֵייר יִהְיֶה בְּיוֹם שְׁנִי וּבְיוֹם שְׁלִישִׁי
הִבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה:

Kahal and then the Shaliach Tzibur

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם, לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה, לְשִׁשׁוֹן וְלְשִׁמְחָה. לְיִשׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה, לְפְרֻנְסָה (טוֹבָה) וְלְכִלְכָּלָה, לְחַיִּים (טוֹבִים) וְלְשְׁלוֹם, לְשִׁמוּעוֹת טוֹבוֹת וְלְבִשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, וְלְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְלְגֵאוּלָּה קְרוֹבָה, וְנֹאמֵר אָמֵן: